

Erezia fatală a iubirii

Costel Zăgan

Spargeți geamurile și zburați Pur și
simplu mă sufoc în viața asta Viitorul
mă pândește de pretutindeni Nu călcați
cadavrul timpului Este o aparență dure
roasă Un deșert gratuit deșertul tău de ca
tifea Cuvinte de nisip îți murmură sub tăl
pile însângerate Cu fiecare pas răstignești
o tăcere Însă privește-n oglindă cu mânie
Ecoul lacrimilor te vor prăvăli în ultimul
cuvânt din lume Rana următoare este
pseudonimul lui Dumnezeu

Ave

Costel Zăgan, EREZII DE-O CLIPĂ II